ANUL XIII No. 1674 — 8 PAGINI 3 LEI — Duminecă 28 Aprilie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari 2000

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2 — BUCUREȘTI.
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon: Direcție 3.26.60 / Administrație 3.26.60 / Redacție și Provincie 3.26.69

„Gazeta Sporturilor"
urează cetitorilor săi
SARBĂTORI FERICITE

Țiganii din Montevideo și olteniĭ din București

Cineva, unul dintre cei cari au fost cu echipa națională în America de sud, îmi povestea că acolo, în Montevideo și dincolo, la Buenos Aires, atât de popular e sportul footballului că ori și unde, la colț de stradă, te lovești de câte un grup de tineri sau de copilași, agitând mingea.

Ba, mai mult, că haimanalele cari împart ziarele, «gazetarii», au și ei echipa lor. Și în orele de prânz, cu soare arzător, când nimeni nu se încumetă să înfrunte arșița și doar, așa, din întâmplare, câte un automobil sau o trăsură trec în pas potolit, atunci își găsesc haimanalele să joace football.

Unul e Scarone, altul e Monzeglio, altul — firește un negru — Andrade și se agită, aleargă, se rostogolesc pe asfaltul străzii. Când lupta se încinge, chiar și cei mai leneși dintre ei, aceia care s'au ascuns în umbra gangului, lasă armonica și încetează tango-ul pe care-l îngână mulțește, se apropie de locul luptei, întâi doi, pe urmă patru, pe urmă toți — trecătorii ocazionali intră și ei în rânduri. Și se încinge o galerie din care nu rare ori ies adevărate pârueli generale.

Sgomotul ia proporții gigantice. Iar cetățenii, bieții oameni cari ar fi vrut să doarmă poate în acea oră de siestă, deschid ferestrele și privesc. Intâi calmi, resemnați, apoi, cuprinși de patima asta specifică sud-americanilor, înflăcărați, entuziasmați. Iau parte activă la joc, își aleg un favorit și îl încurajează. Pe celălalt, pe adversar, îl înjură. Iar dacă, doamne ferește, i se pare că unul dintre jucătorii aceia improvizați nu și-a văzut de treabă, se dă repede jos pe scenă și-l pocnește...

Apoi, când soarele dă să apună, apare ziarul. Și «footballiștii» aleargă și-și strigă marfa cu același entuziasm cu care și-au înjurat coechipierul care nu le-a dat o pasă la timp.

Asta se poate vedea în America de sud. Adevărată citadelă a footballului, conchide amicul meu.

*

Cele de mai sus mi-au fost povestite de mult. Cam încâtă după reîntoarcerea echipei române dela campionatul mondial.

Dar mi-au revenit toate în minte eri, trecând pe o stradă — dacă vreți să mă credeți, nici nu știu cum îi spune — o stradă ca orice stradă. Adică nu, puțin mai altfel, pavată. Frumos pavată.

Am văzut întâi — de departe — că e lume adunată. Și apoi o minge cum sare. O minge de football. Iar, când m'am apropiat: vreo zece — cinci la cinci!... — jucau football.

Dar nu asta m'a surprins. Ci că zece erau olteni. Știți, oltenașii ăia, mărunței, pirpirii, ăi de vând rahat cu apă rece prin preajma terenurilor de football și în piață. Adică nu erau toți rahagii. Erau printre ei și vreo doi de vindeau semințe, că aveau coșurile pe trotuar. Și vreo doi cu covrigi.

Acuma, cine le-o fi dat mingea nu știu. Nici n'am vrut să-i întreb. Și ce simțeau ei că o plesneau iar nu știu. Știu numai că erau toții transfigurați — gâfâiau, le curgeau sudorile pe sub căciulă. Și că erau veseli. Le râdeau fețele.

Unul care nici opinci nu avea era mai al dracului.

Se repezea după minge, apuca pe āl de era în fața lui, de haină și-l trăgea la o parte.

Și că, odată, unul ca să-l liniștească, l-a călcat pe picioarele goale de i-au dat lacrimile.

S'a așezat jos pe marginea trotuarului și și-a frecat degetele rănite. Și apoi — înfuriat — a intrat iar în joc. Și a tras un shot de au rămas ceilalți cu gurile căscate de admirație.

Dar mingea a trecut peste un gard. A sărit odată — se vedea printre gratii — și s'a oprit într'un geam. Pe care l-a spart. A eșit afară proprietarul geamului spart. Era roșu de furie. A vrut să se repeadă în ei, în oltenași. Da erau mulți. Și s'a mulțumit cu mingea. A luat-o și a intrat cu ea în casă.

«Footballiștii» de pe stradă au rămas mofluzi. Iar eu n'am mai așteptat să văd ce o să fie și am plecat.

I. V.

PAȘTELE FOOTBALLISTIC

Cine i-o clocește ?...

Sportul de Paști

FOOT-BALL

DUMINECA 28 APRILIE
Unirea-Tricolor—Beogradsky, teren Venus, ora 17.
DIVIZIA NAȚIONALA A.
Universitatea — Chinezul, la Timișoara.
CUPA PETROLUX
Teren Unirea, ora 9 dim.
Teren Macabi, ora 9 dim.

RUGBY

A.S.P.T.T. (Paris)—P. T. T. (București), teren O. N. E. F., ora 17.

LUNI 29 APRILIE
FOOT-BALL
Venus—Beogradsky, teren Venus, ora 17.
CUPA PETROLUX
Teren Unirea, ora 9 dim.
Teren Macabi, ora 9 dim.

CICLISM
Premiul de încercare.

FOOT-BALL
CUPA ROMANIEI
C. F. R.—Ilsa, teren Venus, ora 17.

RUGBY
A. S. P. T. T. (Paris)—Reprezentativa București, teren O. N. E. F., ora 17.

Primul raid românesc București-Capetown a fost realizat

Cele trei avioane românești au aterizat joi seara la Capetown. O performanță de răsunet mondial

«Gazeta Sporturilor» a urmărit cu grije raidul de mari proporții pe care l-au întreprins trei avioane românești conduse de trei echipagii militare.

Seriozitatea cu care a fost pus la punct acest sbor, pe deoparte și virtuozitatea aviatorilor cari s'au angajat să-l realizeze, de altă parte, erau garanții certe asupra unei eventuale reușite.

Am urmărit dacă se poate spune astfel — pas cu pas, fiecare pâlpit de aripă al celor trei avioane.

REGULARITATE DE CEASORNIC

Plecate pe ziua de 14 Aprilie din București — trei avioane militare: 1) echipajul căp. comandor Jienescu și lt. comandor Davidescu; 2) lt. comandor Pantazi și mecanicul Stenger; 3) lt. comandor Cernescu și căp. Olteanu — ele au atins, rând pe rând, fără cea mai mică neregularitate, ca un ceasornic elvețian, etapele sborului.

Penultima oară i-am semnalat la Mbeya, punct foarte avansat în sudul Africei, iar deunăzi am arătat că au sosit la Johannesburg.

Dela Johannesburg la Cap, un fleac de drum.

ULTIMA ETAPA

Joi dimineața, profitând de faptul că situația atmosferică era favorabilă, cele trei avioane și-au luat sborul depe aerodromul dela Johannesburg.

— Cu Dumnezeu înainte. Mult a fost, puțin a rămas...

Ultima etapă a călătoriei a decurs în condițiuni excelente.

Joi la ora 10, cele trei echipagii de ofițeri români descindeau pe aeroportul dela Cap, la ora 10,49 d. comandor Jienescu telegrafia vestea soției sale, la București, iar către ora 2 din noapte, d-na Jienesi cu primea vestea și dormea apoi primul somn liniștit, după două săptămâni de frământare și neodihnă.

O performanță de răsunet mondial

Performanța reușită de ofițerii aviatori români nu va trece neobservată la noi. Chiar cei mai puțin pricepuți în această direcție vor aprecia eforturile și meritele îndrăzneților piloți cari au bravat pericolul morții, în acest aproape impenetrabil văzduh al Saharei, peste această neprietenoasă și ciudată Africă cu schimbări de temperatură atât de bizare.

Cele trei avioane românești au învins toate aceste piedici cu riscul sacrificiului suprem. Le-o va recunoaște și cel mai stoic concetățean. O vor recunoaște însă și străinii, căci, fără îndoială, performanța românilor nu va rămâne fără răsunet.

In definitiv, e primul sbor reușit București — Capetown și dacă ne reamintim bine, al doilea raid de acest gen pe care-l înregistrează omenirea.

«Pe aripi românești spre Capetown» a fost deviza componenților celor trei glorioase echipagii. Au respectat-o până la capăt.

De aici, din țară le trimitem un cald și însuflețit omagiu.

Sborul a fost efectuat cu avioane lucrate în țară și cu fondurile puse la dispoziție de primăria municipiului București.

In cursul zilei de azi, d. Al. G. Donescu, primarul general al municipiului București a primit următoarea telegramă:

In cursul zilei de eri cele trei avioane au fost supuse unei atente operații de revizuire.

IN DRUM SPRE ȚARA

Echipagiile românești cari au reușit faimosul raid peste deșerturile și pădurile pline de mistere ale Africei, s'au dedat deocamdată odihnei. Aceasta însă nu va fi de lungă durată, întrucât niciunul din cei șase oameni cari au stat neînfricați la bord, nu par a fi dispuși să șomeze.

Ei vor rămâne la Capetown trei zile, pentruca în dimineața de 29 Aprilie (a doua zi de Paște) să decoleze îndreptându-se spre țară.

Putem anunța depe acum că admiratorii aviației românești se pot pregăti să-i primească în ziua de 10 Mai care, în acest fel, va fi nu numai cea mai mare sărbătoare națională a suflării românești, ci și cea mai sublimă zi a aviației noastre.

Numărul viitor al GAZETEI SPORTURILOR apare Marți 30 Aprilie la orele obișnuite cu un material extrem de bogat și cu un excepțional reportaj fotografic.

Adversarul lui Spakow challenger în Franța

PARIS 25 (Rador). — Pentru titlul național francez de box, la categoria grea, Federația franceză de box a desemnat pe boxeurii Alf. Sauvage și Ray Lepage, drept competitori.

Ei urmează a se întâlni până la 24 Iunie 1935.

„Mingi incondeiate"

Fapte, evenimente, proecte, și comentariile lor

—xox—

Reportajul pascal coincide anul acesta, cu momentul în care se pregătesc evenimente mari, se realizează fapte importante și se făuresc proecte cu proporții serioase.

Comentarea lor e necesară, iar concluziile care se vor trage vor folosi enorm, întregei lumi a footbalului românesc.

INFLAȚIA DE MATCHURI ȘI URMARILE PROBABILE

Sunteți pentru sau contra inflației de matchuri ? Iată întrbarea care s'a pus într'un cerc de oficiali, spectatori și ziariști.

Intrebarea n'a ocaizonat răspunsuri diferite.

Oficialii nu văd nici un inconvenient în faptul că se dispută multe matchuri. Incasează taxe și în general au de lucru.

Ziariștii n'au avut altă părere, pentrucă matchuri multe înseamnă belșug de subiecte și abundență de observații variate și interesante.

Interesant e de știut ce spune spectatorul, cum reacționează în fața acestei inflații .

După cercetări făcute de noi am constatat că publicul primește cu simpatie, faptul că are «l'embaras du choix» când e vorba să se decidă pentru un match.

Și apoi spectatorul de football escând nu sunt matchuri, colindă tete atât de pasionat, încât în zilele renurile în căutarea unui antrenament care să-i ofere parțial, spectacolul unui match de football. Desi în toate zilele de Paști au loc matchuri mari, avem convingerea ca mulți spectatori vor veni și la matchurile de juniori, care se dispută dimineața.

Poate fi însă exploatată până la infinit această pasiune ? Inflația de matchuri poate fi impinsă până la cele mai avansate limite ?

Desigur că nu.

Inflația are nevoie de un corectiv, care după noi se bazează pe două elemente :

1) Selecționarea programelor și străduința de a nu face din orice match motivul unei organizări publice.

Lis

(Citiți continuare în pag. 4)

VA DEVENI GOGEA MITU UN BUN BOXEUR ?...

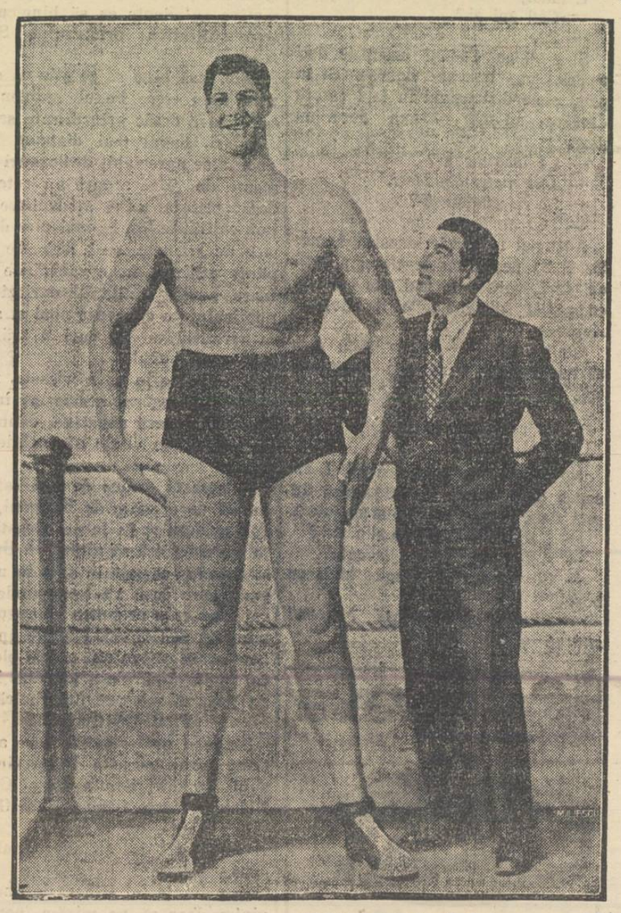

(Citiți articolul în pag. II)